

Vänstern på frammarsch i Latinamerika

Vänstern röner framgångar i demokratiska val. Men högern, med sina intima band till USA, skyr inga medel för att med alla medel hindra varje progressivt framsteg. Därför är en vänsterseger inte på något sätt garanterad, även om det vinner val. Folklig mobilisering är en nödvändig faktor för att majoritetens vilja ska råda.

Vänstern på frammarsch i Latinamerika

I Karibien och Latinamerika finns en utveckling som borde ha positiv effekt på en konsolidering av det som kallas för den andra progressiva vänstervågen. Denna våg har utlösts av nya folkliga rörelser i regionen, efter flera nederlag. Dessa nederlag svepte över Honduras till Paraguay till Brasilien, Ecuador, Argentina, Uruguay och Bolivia. Med undantag för Argentina och Uruguay berodde dessa bakslag inte på valförluster, utan på statskupper; i Ecuador på förräderi.

Den andra vågen kommer med installerandet av nya presidenter i Mexiko, Argentina och Bolivia. Andrés Manuel López Obrador (AMLO) 2018, Alberto Fernández 2019 och Luis Arce Catorca 2020. I det sistnämnda fallet som resultat av en enorm mobilisering av ursprungsbefolkningen som sänkte rösterna från statskuppen och diktaturen som införts ett år tidigare av USA och den lokala högern. Pedro Castillos väg till presidentämbetet i Peru lägger en fjärde regering till ekvationen. Det stärker och stärks i sin tur av vänsterregeringarna i socialistiska Kuba, Bolivarianska Venezuela och Sandinistiska Nicaragua. Samtliga tre kvar mot alla odds.

Nu i november är det mycket troligt att chilensarna kommer att välja en folklig regering som ersättning för den ultrareaktionära regeringen Piñera. Folkomröstningen nästa år om en ny grundlag är ännu viktigare. Grundläggande förändringar är att vänta i den ekonomiska, sociala och politiska strukturen i landet av den grundlag som ärvt från Pinochetdiktaturen som stadfäster ren och skär rå nyliberalism. I oktober 2022 är det presidentval i Brasilien där enligt alla opinionsundersökningar Arbetarpartiets Lula da Silva kommer att vinna. Om så sker kommer Latinamerikas tre största ekonomier ha progressiva regeringar; Brasilien, Mexiko och Argentina.

Till det kommer att en vänsterseger i november i år i Honduras inte kan uteslutas.

Detta händer i ett sammanhang där själva existensen av Organization of American States (OAS) ifrågasätts, på grund av sina lakejtjänster åt Washington och dess skadliga aktiviteter mot demokrati och folkens självständighet. Förkastandet av OAS fick ett viktigt uppsving i ett tal av López Obrador inför utrikesministrarna i Community of Latin American and Caribbean States (CELAC), där denna diskrediterade organisation kritiserades. Han fick omgående uppbackning av presidenterna i Argentina och Bolivia. Också Perus nye utrikesminister Héctor Bérjar uttryckte sitt gillande. Samtliga betonade nödvändigheten av enhet och integration i regionen

via CELAC, en organisation som Mexiko vitaliserat genom sitt roterande ordförandeskap då man knutit det till lösningen av konkreta problem i regionen som vacciner mot Covid-19.

Effekten och återverkningarna av López Obradors tal i CELAC har inte analyserats tillräckligt även om den rabiata högerens reaktion säger det mesta. AMLO har injicerat en rejäl dos av Bolivarianskt och folkligt syre i regionens politiska miljö som fått hyllningar och stöd från revolutionära och progressiva regeringar.

Jag har pekat på det förut, men jag vill understryka, vikten av talet som Mexikos president höll intill de symboliska murarna från Chapultepec som på ett anmärkningsvärt sätt var ett motangrepp på den rabiata antikubanska kampanjen i sociala nätverk och de stora monopolmedierna i världen. Det bidrog till att avvärja destabiliseringsoperationen mot Kuba som utarbetats i Washington tillsammans med den sedvanliga medverkan av den kuba-amerikanska extremhöger i Miami, delar av EU, OAS´ generalsekreterare Almagro och den internationella reaktionen.

Obradors tal gjorde verkan för att han försvarade en rättvis sak, och framförallt för att den kubanska regeringen har avslöjat alla lögnen och den smutskastning som media gjort; genom den viktiga mobiliseringen av öns befolkning i försvar av sin revolution och regering och genom stöd från regeringar som Ryssland, Kina, Venezuela, Bolivia, Nicaragua, Argentina, Vietnam och flera karibiska och afrikanska stater.

Försvaret av vårt Amerikas oberoende och suveränitet och dess progressiva regeringar går via Kuba. Det är därför den internationella solidariteten med det kubanska folket och landets regering är så viktig och nödvändig.

Ángel Guerra Cabrera, Resumen Latinoamericano 210806

[Progressive Advances in Our America](#)

SOLIDARITET! HÄV BLOCKADEN! EN MILJON KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen ?Kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0